

съдѣйствувать за поправянieto на финансийтъ. Бѣдността на французския народъ и вслѣдствие на това, бѣдността на господарството, по правъ или косвенъ образъ, съставляватъ основата на всичкитъ трагически събития на французската революция. Непосредственната нужда въ парични средства, нужда, която не търпи отлагания, постоянно влачила различни министерства и законодателни събрания на революционната епоха, въ такива финансови и политически мѣрки, подиръ които немедленно слѣдвали безчисленно множество затруднения и complicationъ. Унищожението на феодалнитъ повинности и емансипацията на различнитъ клонове отъ трудътъ, непременно слѣдъ време трѣбвало да удвожтъ или утрожтъ массата на народното богатство, но послѣдствията на тѣзи преобразования можали да ся обозначтъ не по рано, отъ 10 или 15 години, а пакъ на пролетарьтъ ся исало днесъ да тѣде, а на правителството необходими били пари за текущитъ расходи; трѣбвало да дѣйствувать така или иначе, за да ся избавятъ отъ ежедневнитъ затруднения.

На 10 Октомврий, отенския епископъ, знаменатия Талейранъ предложилъ на националното събрание, щото да ся въсползува отъ церковнитъ имущества за нуждитъ на господарството. На 12 Октомврий, Мирабо предложилъ да обявътъ церковнитъ имущества за собственостъ на нацията. На 2 Ноемврий, националното събрание приело предложението на Мирабо. Като земало за въ своя полза имѣнието на духовенството, господарството наедно съ това, земало на себѣ си